



Not.nr.

van: 20.04.2004

Griffiernr.: |

Rep. nr.: 989

VONNIS uitgesproken in het gerechtsgebouw "Het Kasteel" te Turnhout op **DINSDAG, TWINTIG APRIL TWEEDUIZEND EN VIER**, in de openbare zitting van de Veertiende Kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Turnhout,

alwaar zetelden:

-, **Enig Rechter,**
-, **Substituut Procureur des Konings,**
-, **Afgev. Adjunct-Griffier.**

I. INZAKE VAN NOTITIENUMMER

in zake van het OPENBAAR MINISTERIE tegen

-, geboren
-, **fabrieksarbeidster, wonende te**
-,

BEKLAAGD VAN : te

vanaf minstens 27 april 1998 tot minstens 9 mei 2001 :

A/

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, § 1, 39, § 1, 1°, § 2 en § 3 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en de artikelen 1, 5, § 1 en 80 en bijlage 1 rubriek 2.3.4.a.1, 17.3.3.2, 19.3.2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de overheid een vergunningsplichtige inrichting te hebben geëxploiteerd of veranderd, die het voorwerp uitmaakt van Bijlage I rubriek 2.3.4.a.1, 17.3.3.2, 19.3.2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, te weten :

- opslag en verbranding van onbehandeld houtafval en houtafval ermee vergelijkbaar in een inrichting met een nominale verbrandingscapaciteit van minder dan 1 ton per uur (klasse 2) (rubriek 2.3.4.a.1)
- opslagplaatsen voor oxyderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen met een totaal inhoudsvermogen van meer dan 1.000 kg tot en met 50.000 kg (klasse 2)

(rubriek 17.3.3.2)

- inrichtingen voor het mechanisch behandelen en het vervaardigen van artikelen uit hout met een geïnstalleerde totale drijfkracht van meer dan 10 kW tot en met 200 kW (klasse 2) (rubriek 19.3.2)

B/

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, § 2, 39, § 1, 2', § 2, § 3 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en de artikelen 1, 2, § 1 en 80 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, niet voorafgaand de exploitatie of de exploitatieverandering van een inrichting die behoort of blijft behoren tot de derde klasse, gemeld te hebben, te weten :

- al of niet overdekte ruimte waarin 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens andere dan personenwagens worden gestald (klasse 3) (rubriek 15.1.1)
- opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55 C maar dat 100 C niet overtreft (rubriek 17.3.6.1)
- opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 100 C met een totaal inhoudsvermogen van 200 l tot en met 50.000 l (klasse 3) (rubriek 17.3.7.1)
- brandstofverdeelinstallaties voor verdeling van vloeistoffen met een ontvlammingspunt tussen 55 C en 100 C met maximaal één verdeelpomp (klasse 3) (rubriek 17.3.9.1)

C/ op 27 april 1998 :

Bij inbreuk op de artikelen 22 en 39 § 1,2' van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 43 § 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning dd. 6 februari 1991, de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten of de vergunningsvoorwaarden alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichting van toepassing zijnde wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid niet te hebben nageleefd, in casu :

- artikel 4.1.3.2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne door als exploitant niet alle nodige maatregelen te hebben getroffen om de buurt niet te hinderen door stof,
- artikel 4.1.6.1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne doordat de tijdelijke opslag van andere dan inerte afvalstoffen niet in aangepaste verpakkingen en/of afvalcontainers gebeurd en niet regelmatig worden afgeleverd uit de inrichting voor verwerking.

- artikel 4.4.1.1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bealingen inzake milieuhygiëne door de verbranding van afvalstoffen in open lucht.

D/ op 1 oktober 1998 :

Bij inbreuk op artikel 39 § 1,4° van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op de artikelen 64 tot en met 69 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning dd. 6 februari 1991, geen gevolg te hebben gegeven aan de opgelegde dwangmaatregelen, in casu opgelegde maatregelen door milieuinspectie op 6 mei 1998 betreffende de vergunningstoestand ter regularisatie van de bestaande toestand en de opvang van het stof bij het slijpen van stenen.

E/

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970 en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42), de feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99§1, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

als strafrechtelijk verantwoordelijke van die de
opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of ge-
doogd of die tot de werken opdracht heeft gegeven :

op het onroerende goed gelegen te
gekadaastreerd als deels woongebied, deels landschap
pelijk waardevol agrarisch gebied), natuurgebied),
(gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen)

eigendom van

de hierna vermelde werken in artikel 44 omschreven,

vanaf minstens 31 december 1991 tot minstens 9 mei 2001

te hebben instandgehouden,

- garages voor personenwagens, lichte en zware vrachtwagens en een opslagplaats voor klein materiaal en natuurleien met een totale oppervlakte

- van 693,54 m²
- schrijnwerkerij in L-vorm bestaande uit een opslagruimte, houtzagerij, eetzaal en sanitair met een totale oppervlakte van 606 m²
- paardenstal en afdak uit hout en afgedekt met leien dak met een totale oppervlakte van 62,95 m²
- vakantieverblijf
- steenkapperij en paardenstal met hooi-opslagplaats met respectievelijke oppervlakten van 320,5 m² en 174,38 m²

EN INZAKE VAN:

**DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE
INSPECTEUR, waarvan de kantoren gevestigd zijn te**

-Vrijwillig tussenkomende partij -
hebbende als raadsman mr.

advocaat te

II. INZAKE VAN NOTITIENUMMER

In zake van het OPENBAAR MINISTERIE tegen

- , geboren te
fabrieksarbeidster, wonende te

- met zetel te

BEKLAAGD VAN : te op hierna vermelde tijdstippen

A/ op 17/4/2002

Bij inbreuk op de artikelen 4 § 1 en 39 § 1,1° van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 5 § 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning dd. 6 februari 1991, zonder vergunning hierna vermelde vergunningsplichtige inrichtingen van de eerste - tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd, in casu:

1. Een opslagplaats voor oxyderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van: meer dan 1.000 kg tot en met 50.000 kg (rubriek 17.3.3.2* VLAREM I)
2. Een trichtring voor het mechanisch behandelen en het vervaardigen van artikelen van hout e.d. met een geïnstalleerde totale drijfkracht van: meer dan 10 kW tot en met 200 kW (rubriek 19.3.2* VLAREM I).

B/ op 17/4/2002, 2/7/2002 en 2/12/2002

Bij inbreuk op de artikelen 4 § 2, 9 § 4 en 39 § 1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op de artikelen 2 § 1 en 6 § 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning dd. 6 februari 1991, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan, een inrichting die behoort tot de derde klasse, te hebben geëxploiteerd of veranderd, in casu: een opslagplaats voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C, maar dat 100°C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 100 l tot en met 20.000 l (Rubriek 17.3.6.1b VLAREM II).

C/ op 17/4/2002

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het Decreet van 20 april 1994, spijs het verbod, afvalstoffen achtergelaten of verwijderd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, nl door het storten van allerlei afval, zoals steenafval en resten van bouwmaterialen.

Gezien het vonnis dezer Rechtbank, zelfde kamer, dd. 20 januari 2004 nr. 175 / 309, bij verstek aewezen opzichtsens beklaagden, waarbij :

- eerste beklaagd veroordeeld werd wegens de vermengde feiten tot een gevangenzitting van **DRIE MAANDEN** en tot een geldboete van **ZEVENDUIZEND VIJFHONDERD EURO (gedeeld door 40,3399)**, behulpelijk 3 maanden gevangenzitting verhoogd met 1990 opdecimen, gebracht op 37.184,03 Euro, gewoon uitstel voor een termijn van drie jaar voor de gehele opgelegde hoofdgevangenisstraf en voor een gedeelte van 2.500 Euro van de opgelegde geldboete.

- tweede beklagde veroordeeld werd wegens de vermengde feiten tot een geldboete van **DRIEDUIZEND EURO (gedeeld door 40,3399)**, verhoogd met 1990 opdecimen gebracht op 14.873,61 Euro, gewoon uitstel voor een termijn van drie jaar voor een gedeelte van 1.000 Euro

van de opgelegde geldboete

Beklaagden werden verder verwezen tot:

- ieder de helft van de kosten van het proces belopende voor het geheel en tot dan toe **399,53 Euro**,
- een vergoeding van **25 Euro**, cfr. art. 1 KB 23.12.1993,
- een bijdrage van 10 Euro, verhoogd met 40 opdecimen en gebracht op **50 Euro**, voor het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijk geweldsdaden.

En waarbij lastens beklaagde het herstel in de oorspronkelijke toestand van de vermelde percelen te werd bevolen binnen één jaar onder verbeurte van een dwangsom van 500,- EUR per dag vertraging.

Gezien de betekening van voormeld verstekvonnis aan beklaagden, op 11 februari 2004 bij exploit van gerechtsdeurwaarder M. met standplaats te aan persoon opzichts en aan woonst opzichts

Gezien de akte van verzet op verzoek van beklaagden op 26 februari 2004 betekend bij exploit van plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder met standplaats te aan de heer Procureur des Konings te Turnhout, er sprekende tot zijn Substituut.

Gezien de behandeling der zaak ter openbare zitting van 23 maart 2004.

Gehoord het Openbaar Ministerie en beklaagden bijgestaan door hun raadsman Mr. loco Mr. omtrent het verzet.

Overwegende dat het niet bewezen voorkomt dat beklaagde meer dan vijftien dagen voor de verzetakte kennis zou gekregen hebben van de betekening van voormeld verstekvonnis.

Aangezien het verzet derhalve regelmatig en tijdig voorkomt.

OM DEZE REDENEN,
en gelet op de artikelen 187 en 188 van het Wetboek van Strafvordering.

DE RECHTBANK, AANVAARDT HET VERZET EN RECHTDOENDE DOOR EEN NIEUW VONNIS.

Gezien de stukken van het dossier.

Gehoord de vrijwillig tussenkomende partij in haar middelen hij monde van
Mr. advocaat te

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar vordering.

Gehoord beklaagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan door hun
raadsman Mr. loco Mr.

Beklaagden verklaren in besluiten en pleidooien hun schuld aan de feiten
van volgende tenlasteleggingen in zaak I te betwisten (alleen lastens

- A, eerste streepje;
- B, eerste streepje;
- D;
- E.

Deze tenlasteleggingen zullen hierna verder worden onderzocht. Voor het
overige betwisten zij niet hun schuld en deze blijkt afdoende uit het
strafdossier.

Tenlastelegging A in zaak I, eerste streepje

Bij de vaststellingen op 27 april 1998 werden twee
houtverbrandingsinstallaties aangetroffen voor de verwarming van de
gebouwen (stuk 103). Uit het dossier blijkt niet hun capaciteit, noch welk
soort hout erin wordt verbrand. Bij één van beide installaties wordt vermeld
dat het "voornamelijk eikafval" betrof. Het blijkt niet dat bewerkt hout werd
verbrand.

Hieruit volgt dat ook reeds op 27 april 1998 de uitzondering vervat in art.
2.3.4.a Vlare I toepasselijk was, zodat beklaagde voor de feiten van deze
tenlastelegging moet worden vrijgesproken.

Tenlastelegging B in zaak I, eerste streepje

Uit het strafdossier blijkt niet dat de gebouwen werden gebruikt voor het
stallen van meer dan twee autovoertuigen andere dan personenwagens. Er
ligt enkel een foto voor van twee garages (stuk 90).

Beklaagde moet voor de feiten van deze tenlastelegging worden
vrijgesproken.

Tenlastelegging D in zaak I

Beklaagde werd voor de feiten van deze tenlastelegging reeds vrijgesproken door het verstekvonnis. Het kan worden aangenomen dat zij met haar verzet niet de bedoeling had de Rechtbank er opnieuw mee te vatten; een eventueel verzet tegen het verstekvonnis op dat punt zou overigens onontvankelijk zijn bij gebrek aan belang.

Tenlastelegging E in zaak I

De Rechtbank beoordeelt de feiten van deze tenlastelegging zoals geherkwalificeerd door het vonnis d.d. 20 januari 2004. Ingevolge haar verzet heeft beklagde de gelegenheid gehad over deze herkwalificatie standpunt in te nemen.

Voor de feiten van deze tenlastelegging wordt beklagde enkel vervolgd in haar hoedanigheid van strafrechtelijk verantwoordelijke van
hoedanigheid die zij op zich niet betwist en afdoende blijkt uit het gegeven dat zij afgevaardigd bestuurder is van de vennootschap.

Beklaagde zet uiteen dat i huurder is van de gebouwen die eigenaar zijn van de eigenaars van de grond, haar ouders
De eigendom van de grond blijkt uit de kadastrale legger. Een huurovereenkomst voor de gebouwen ligt niet voor, maar het kan worden aangenomen dat 'nderdaad niet eigenaar maar huurder is. Haar balanssen voor 1996 en 1997 vermelden geen terreinen en gebouwen onder de materiële vaste activa (stuk 124 en 137).

Beklaagde merkt terecht op dat alleen wie zeggenschap heeft over de onvergunde constructies kan veroordeeld worden wegens het instandhouden ervan. Evenwel kan niet alleen de eigenaar van de gebouwen veroordeeld worden voor een stedenbouwinbreuk; ook de huurder kan daaraan schuldig worden bevonden (Debersaques, G., e.a., De sanctiëring van stedenbouwmisdrijven. Handhavingsmaatregelen, Die Keure, 2001, nrs. 77 - 78).

Ten deze blijkt concreet uit het dossier dat ondanks haar hoedanigheid van huurder wel degelijk zeggenschap naa over de gebouwen. Immers:

- zij gelastte een architect met het opstellen van een regularisatiedossier inzake stedenbouw (stuk 105);
- zij diende de aanvraag tot een regularisatievergunning in (stuk 155);
- zij vroeg AROHM na weigering van de vergunning de uitwerking van een BPA voor zonevrije bedrijven af te wachten (stuk 214);
- na weigering van het BPA werd door haar een planologisch attest aangevraagd (stuk 11 van beklagde).

Noch tussen beklagde en noch bij de bevoegde overheden bestaat er dus blijkbaar twijfel over de bevoegdheden van om inzake de kwestieuze gebouwen op te treden inzake veraanningen. Daaruit blijkt afdoende de zeggenschap van over de gebouwen, zeggenschap die van die aard is dat naar de instandhouding ervan ten laste kan worden gelegd.

De onwettigheid van de instandhouding wordt op zich niet betwist en blijkt uit de gegevens in het dossier.

Beklaagde merkt wel terecht op dat zij slechts zaakvoerder is van sinds 21 december 1994. Bij de omvorming tot op 10 maart 1995 werd zij benoemd tot afgevaardigd bestuurder. Beklaagde stelt terecht dat zij dus pas sinds 21 december 1994 strafrechtelijk verantwoordelijk is voor de vennootschap. Voor de periode tot dan dient zij te worden vrijgesproken.

Straftoemeting

De bewezen verklaarde feiten vermengen zich in hoofdte van elk der beklagden door eenheid van opzet, zodat slechts één straf, de zwaarste, wordt opgelegd.

De feiten zijn zeer ernstig. Beklaagden hebben jarenlang een onderneming geëxploiteerd zonder daartoe over enige vergunning te beschikken en aanvankelijk zonder zelfs maar een vergunning aan te vragen. Belangrijke delen van de inrichting zijn gelegen in natuurgebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Beklaagden hebben daarmee op onaanvaardbare wijze het milieu belast en grote vermogensvoordelen genoten, doordat zij goedkoper konden werken dan de concurrentie die zich wel bekommerde om de milieuwetgeving.

De balansen in het dossier vermelden een winst van 1.346.951,- BEF, thans 33.390,04 EUR, tot 2.516.703,- BEF, thans 62.387,44 EUR, bij een omzet van ruim 40.000.000,- BEF, thans ruim 1.000.000,- EUR, vermogensvoordeel dat overigens mogelijk voor verbeurdverklaring in aanmerking zou zijn gekomen.

Beklaagden zetten uitvoerig uiteen en tonen aan door stukken welke inspanningen zij zich na de vaststellingen getroost hebben om aan de inbreuken te verhelpen. Hun inspanningen zijn reëel en te appreciëren maar wel erg laat. Mogelijk is er niets meer verbouwd sinds beklagde zaakvoerder en later afgevaardigd bestuurder werd, maar zij is niet spontaan bij haar benoeming doch slechts na de vaststellingen van de Milieu-Inspectie begonnen met de sanering van de toestand op milieu- en stedenbouwgebied.

In het licht van deze elementen dringt de hierna bepaalde, strenge bestraffing zich op, waarbij tevens op gepaste wijze rekening wordt gehouden met het blanco strafregister van beklaagden.

Herstelmaatregelen

De Procureur des Konings en de vrijwillig tussenkomende partij vragen bevestiging van de bevolen maatregelen. De vrijwillig tussenkomende partij vraagt dat het vonnis op dit punt uitvoerbaar bij voorraad zou worden verklaard.

Beklaagde stelt dat een positief planologisch attest zou afleveren in de week van 29 maart 2004. Dit wordt bevestigd in een brief van de gemeente (stuk 14 van beklaagden). In geval van positief planologisch attest moet binnen een jaar een ontwerp van RUP of BPA worden opgesteld, wat kan leiden tot het vergunnen van de kwestieuze constructies (art. 145ter, § 3, DRO). Volgens een vaststelling van de lokale politie te werden ondertussen de constructies op het perceel nr. afgebroken (stuk 13 van beklaagden). De aanvraag van planologisch attest voorziet de afbraak van de gebouwen in natuurgebied (stuk 11 van beklaagden).

Indien werkelijk een positief planologisch attest zou zijn afgeleverd, is er een reële kans op regularisatie van bepaalde constructies, in zoverre zij niet gelegen zijn in natuurgebied. Het komt dan ook niet gepast voor daarvan thans reeds de afbraak te bevelen. De Rechtbank heropent de debatten teneinde beklaagde toe te laten zonder uitstel het positief planologisch attest voor te leggen, teneinde in functie daarvan de toestand verder te onderzoeken.

Wat de constructies in natuurgebied betreft, is er evenwel geen reden om het bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand verder uit te stellen.

erkende in haar aanvraag van planologisch attest zelf de noodzaak tot afbraak. Beklaagde heeft reeds zeer geruime tijd de gelegenheid gehad om aan de toestand te verhelpen, maar heeft dat pas onder druk van het dossier, de strafzaak en het verstekvonnis gedaan.

Beklaagde heeft het recht tegen dit vonnis de voorziene rechtsmiddelen aan te wenden. Er is geen reden om de voorlopige tenuitvoerlegging van het vonnis op dit punt toe te staan.

Gezien de bepalingen van art. 162. 185. 194 van het Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken; art. 2/2^o. 38. 40. 65. van het Strafwetboek; art. 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd bij wet van 24 december 1993; art. 91 van het K.B. d.d. 28 december 1950, gewijzigd bij K.B. d.d. 29 juli 1992 en K.B. d.d. 23 december 1993 en KB 11.12.2001; art. 2. 11. 12. 14. 31. 32.

34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935; art. 28 en 29 van de wet van 01 augustus 1985, gewijzigd bij de wet van 24 december 1993 en wet 22 april 2003 en KB 19.12.2003; art. 58§1 van het K.B. van 18 december 1986; art. 2, 3 en 4 wet van 26 juni 2000;

OM DEZE REDENEN, en bij toepassing van artikel

- 2,3,4§1,39§1,1',§2 en §3 en 46 decr. 28 juni 1985; art. 1,5,§1 en 80 en bijlage 1 rubriek 2.3.4a.1,17.3.3.2, 19.3.2 BVR 6 februari 1991
- 2,3,4§2,39§1,2',§2,§3 en 46 decr. 28 juni 1985; art. 1, 2§1 en 80 BVR 6 februari 1991
- 22 en 39§1,2' decr. 28 juni 1985; art. 43§1 besl. VL Ex. 6 februari 1991
- 44, 64, 65 en 69 wet 29 maart 1962 gew. art. 4,20,21 en 25 wet 22 december 1970; art. 1,2,99§1,146,147,148,149 en 204 decr. 18 mei 1999
- 4§1 en 39§1,1' decr. 28 juni 1985; art. 5§1 besl. VL Ex. 6 februari 1991
- 4§2,9§4 en 39§1 decr. 28 juni 1985; art. 2§1 en 6§3 besl. VL Ex. 6 februari 1991
- 2,3,12,15 tot 32,37,54,56,58 en 59 decr. 2 juli 1981 gew. decr. 20 april 1994

DE RECHTBANK, vonnissende op TEGENSPRAAK,

Verklaart het verzet ontvankelijk.

Herkwalificeert de feiten van tenlastelegging E in zaak I door vervanging van de woorden "te hebben instandgehouden" door de woorden "te hebben instandgehouden, de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdig gebruik gelegen zijnde in ruimtelijk kwetsbare gebieden of onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzakend voor de omwonenden of een ernstige inbreuk vormend op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg".

Spreekt beklaagde _____ rij voor de feiten van tenlastelegging A, eerste streepje, B eerste streepje, en wat betreft de periode tot en met 20 december 1994, tenlastelegging E in zaak I.

Veroordeelt eerste beklaagde _____ voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A (behalve eerste streepje), B (behalve eerste streepje), C en wat betreft de periode vanaf 21 december 1994 tenlastelegging E in zaak I en A, B en C in zaak II tot een geldboete van **ZEVENDUIZEND EURO**

Veroordeelt tweede beklaagde _____ voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B en C in zaak II tot een geldboete van **TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO**.

Zegt voor recht dat voormelde geldboeten worden verhoogd met 40 opdecimen en gebracht worden op :

- **35.000 EURO** voor deze van 7.000 Euro
- **12.500 EURO** voor deze van 2.500 Euro

Boete opzichts vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen
de wettelijke termijn door een gevangenzitting van drie maanden.

En aangezien eerste beklaagde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele of een correctionele straf van meer dan twaalf maanden gevangenzitting en een maatregel van genadigheid van aard is om haar verbetering te doen hopen;

Gezien art. 8 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de wet van 10 februari 1994 en 22 maart 1999;

Verleent **gewoon uitstel** van uitvoering voor een termijn van **drie jaar** voor een gedeelte van **2.500 Euro** van de opgelegde geldboete of **2 maanden** vervangende gevangenisstraf

En aangezien tweede beklaagde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een geldboete van meer dan 24.000 Euro en een maatregel van genadigheid van aard is om haar verbetering te doen hopen;

Gezien art. 8 en 18 bis van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de wet van 10 februari 1994;

Verleent **gewoon uitstel** van uitvoering voor een termijn van **drie jaar** voor een gedeelte van **1.000 Euro** van de opgelegde geldboete

Verwijst beklaagden ieder tot de helft van de kosten van het proces in beide aanleggen, het verstek aan beklaagden te wijten zijnde, belopende in het geheel en tot op heden:

- **399,53 Euro** voor het verstekvonnis
- **133,13 Euro** voor de procedure op verzet

Verwijst beklaagden, ingevolge art. 1 van het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 (gew. K.B. 23 december 1993 en KB 11.12.2001), **IEDER** tot betaling van een vergoeding van **25 EURO**.

Verwijst beklaagden bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, **IEDER** tot betaling van een bedrag van **TIEN EURO** verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op **VIJFENVIJFTIG EURO**.

Beveelt lastens beklaagde het herstel in de oorspronkelijke toestand van de hierna vermelde percelen te binnen één jaar vanaf heden onder verbeurte van een dwangsom van 500.- EUR per dag vertraging:

- nr. door het slopen van een schrijnwerkerij in L-vorm bestaande uit een opslagruimte, houtzagerij, eetzaal en sanitair met een totale oppervlakte van 606 m²;
- nr. door het slopen van een paardenstal en afdak uit hout en afgedekt met leien dak met een totale oppervlakte van 62,95 m²;

met dien verstande dat het slopen ook inhoudt dat de funderingen en de vloerplaat worden verwijderd en nadien de plaats met teelaarde terug wordt aangevuld.

Beveelt dat bij gebreke aan vrijwillige uitvoering van voormelde herstelmaatregel de vrijwillig tussenkomende partij en het college van burgemeester en schepenen van ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien.

Beveelt lastens beide beklaagden de verwijdering van de achtergelaten afvalstoffen binnen één jaar vanaf heden.

Houdt de beslissing betreffende de herstellvordering voor het overige aan.

Beveelt de heropening van de debatten op de zitting van **dinsdag, achttien mei tweeduizend en vier**, om negen uur voormiddag, zaal A, Gerechtsgebouw "Het Kasteel" te Turnhout, teneinde beklaagde te laten het volledig positief planologisch attest betreffende de kwestieuze percelen en de volledige aanvraag daartoe voor te leggen.

Houdt de beslissing betreffende de kosten voor het overige aan.